

El Museu de Montserrat obres les portes al particular alfabet pictòric de Lamazares

► L'Espai d'Art Pere Pruna acull la mostra «Laus Deo» amb una vintena d'obres pintades i escrites sobre cartró de l'artista gallec, en la primera exposició temporal d'art contemporani que hostatja l'equipament abacial després de la pandèmia

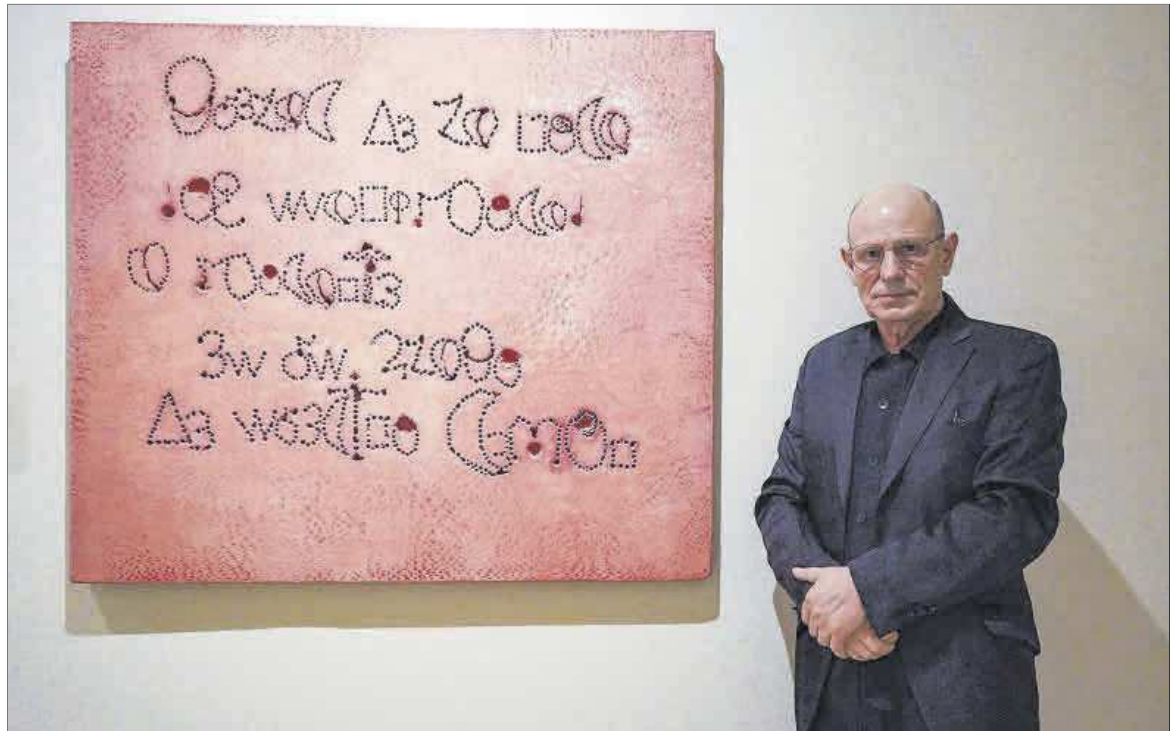
TONI MATA I RIU. MONTSERRAT

■ El particular Alfabet Delfin de l'artista gallec Anton Lamazares (Maceira, 1954) llueix amb intensitat cromàtica i misteri visual a les parets de l'Espai d'Art Pere Pruna del Museu de Montserrat, la primera exposició d'art contemporani que acull el centre des de la reobertura posterior a la pandèmia i que, comissariada per Moishan Gaspar, porta per títol *Laus Deo*. La mostra es va inaugurar ahir al migdia i entre les obres hi ha un quadre de tècnica mixta sobre cartó, de 115x75 cm, feta l'any passat, que incorpora una sentència de la regla de Sant Benet: «Dir la veritat amb el cor i amb els llavis». Lamazares en farà donació perquè el museu la pugui incorporar al seu fons.

«Des que vaig començar a pintar vaig voler treballar amb la paraula perquè jo hauria volgut ser poeta», va explicar Lamazares a Regió7. «Però no sabia com fer-ho», va recordar: «als anys 70 vaig fer unes peces on apareixien paraules i símbols, en clau abstracte, i als 80 vaig treballar amb l'alfabet llatí i amb textos diversos». La recerca d'un llenguatge propi es va concretar el 2013 amb la creació de l'Alfabet Delfin, un nom que ret homenatge al seu pare.

La mostra conté una vintena de quadres realitzats sobre cartó corugat que testimonien l'interès de Lamazares per treballar amb materials humils com la fusta, el paper i la pintura industrial a més dels cartrons que acostuma a trobar com a suport de caixes, entre altres objectes. Cada obra conté una frase de grans autors del cristianisme com Sant Benet, San Juan de la Cruz, Sant Agustí i Sant Francesc o bé poetes i literats de la talla de Rubén Darío, Miguel de Unamuno i Vicente Huidobro.

Reflexions i pensaments com «Un no sé què que se halla por ventura», extret de l'ideari de San Juan de la Cruz, es manifesten sobre el llenç amb el particular Alfabet Delfin, que Lamazares descriu com a «cristià i camperol», perquè «jo vinc d'una família de pagesos i ramaders i soc cristià». No en va, va estudiar cinc anys al convent franciscà d'Herbón. Tot i que podia disposar de tots els alfabetos existents, «volia crear el meu» per «donar-li més misteri» a l'expressió plàstica. Un alfabet que té un correlat amb el llatí però amb una



Anton Lamazares, al costat d'una de les obres que s'exposen a Montserrat

MIREIA ARSO

El centre ensenyarà a l'abril les seves donacions recents

► El Museu de Montserrat és una de les grans pinacoteques del país i té diferents exposicions permanents d'altres àmbits com l'arqueologia i les icones de l'església oriental. Un fons de gran valor fruit de les donacions realitzades al llarg de la seva història i que continuen essent la via d'adquisició d'obres. El 2012 es va realitzar una exposició amb les peces més destacades rebudes en la darrera dècada i el 5 d'abril se n'inaugurarà una altra amb el mateix propòsit per explicar als visitants el més interessant que ha ingressat al museu des d'aleshores.

Aquesta mostra tindrà lloc a la Sala Daura, que no s'obre des que s'hi van ensenyar les extraordinàries fotografies del

pare Bonaventura Ubach en els seus viatges pel Pròxim Orient. «La mirada del bibliista. Instants d'eternitat», organitzada per l'Institut Europeu de la Mediterrània i l'Abadia de Montserrat, va ser durant el 2022 la primera exposició que acollia el museu després de l'aturada causada per la pandèmia.

Fa uns mesos també es va recuperar l'Espai d'Art Pere Pruna amb una interessant mostra dels cartells realitzats per Picasso que l'arquitecte Xavier Busquets va donar al Museu de Montserrat l'any 1990. Amb l'exhibició de les donacions recents i la mostra d'Anton Lamazares que es va inaugurar ahir es recupera la simultaneïtat dels dos espais d'exposicions temporals de l'equipament.

L'EXPOSICIÓ

«Laus Deo»

► **Lloc:** Museu de Montserrat. Espai d'Art Pere Pruna. Abadia de Montserrat. ► **Dates i horaris:** fins al 15 d'octubre. Obert cada dia, de 10 a 17.45 h. ► **Entrades:** 8 euros (inclou la visita a les col·leccions permanents i a les exposicions temporals). El 27 d'abril, gratuït.

simbologia pròpia, lletra a lletra.

Sobre l'equilibri entre la paraula i dimensió estètica de l'obra, Lamazares va assegurar que «quan vaig inventar el meu alfabet ja feia molts anys que pintava i tenia prou arguments pictòrics per desenvolupar aquest treball». El text imprès al cartró foradant-lo «s'interpreta amb l'expressió de la cal·ligrafia i amb el color i la matèria». L'artista va incidir en el fet que «hi ha un pla estètic i el pla d'allò que es diu».

Tot i el valor místic de les paraules dels religiosos i dels poetes i l'aire de misteri que vol preservar en la contemplació de l'obra, Lamazares apunta que «és important que hi hagi la cartella que tradueix el text, si no seria una obra abstracta». En aquest sentit, el creador de Maceira, una parròquia de Lalín (Pontevedra), va explicar que «la cal·ligrafia zen té un

significat, coses que se'n escapen, de la mateixa manera que els musulmans llegeixen aquelles inscripcions que ens semblen meravelloses però a ells, a més a més, els diuen coses. Si nosaltres sabéssim què volen dir, segur que encara ens semblaria més bonic».

En el torn de parlaments de l'acte inaugural, el P. Abat Manel Gasch va remarcar que *Laus Deo* és el retorn de les exposicions temporals d'art contemporani al museu després de la pandèmia. «Aquesta obra ens ofereix l'oportunitat per entrar en el missatge més profund, una escolta interior, al centre de l'ànima», va afegir, recordant les paraules dels Salmes que conclouen «Que lloï el senyor tot allò que es respira».

El G. Xavier Caballé, director del museu, va convidar els presents a «veure l'obra una, dues, tres i més vegades» per entrar en el missatge, el llenguatge i l'alfabet de Lamazares. El comissari, Moishan Gaspar, va destacar que «fa anys que treballa amb l'Anton i un dia que vaig venir al museu li vaig dir que havia d'exposar aquí perquè l'abadia de Montserrat és un lloc màgic, místic, espiritual».